

ลักษณะของปัญหา

เงินทุนเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างหนึ่งในบรรดาทรัพยากรต่าง ๆ ของหน่วยเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้หน่วยเศรษฐกิจดำรงอยู่ โดยเป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้โครงการต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนบรรลุผลตามเป้าหมาย เงินทุนมีความสำคัญต่อหน่วยเศรษฐกิจทั้งต่อผู้บริโภคและผู้ผลิต นอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา (Developing Country) ซึ่งจะประสบกับปัญหาการขาดแคลนเงินทุนที่จะนำมาใช้ในการเพิ่มพูนผลผลิตภายในประเทศให้สูงขึ้น วิธีการหนึ่งที่จะนำมาใช้แก้ปัญหานี้ได้ก็คือ การนำเงินทุนที่สะสมอยู่ภายในประเทศมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการสะสมเงินทุนภายในประเทศส่วนใหญ่จะไดมาจากออมทรัพย์ของประชาชนเป็นสำคัญ วิธีการดังกล่าวจะบรรลุผลสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยสถาบันการเงินเป็นสื่อกลาง โดยทำหน้าที่ระดมเงินออมจากประชาชนและแหล่งธุรกิจต่าง ๆ มาไว้ในที่เดียวกันแล้วกระจายเงินทุนเหล่านั้นไปยังรัฐบาลและเอกชนที่มีความต้องการเงินทุนเพื่อผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าสถาบันการเงินมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก

สถาบันการเงินในประเทศไทยมีทั้งที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาล ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นธนาคารกลางของประเทศ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสำนักงานชกกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม และที่จัดตั้งขึ้นโดยเอกชน ได้แก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันภัยและบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น สถาบันต่าง ๆ ดังกล่าวได้ดำเนินธุรกิจมาเป็นเวลานานแล้ว แต่เนื่องจากรัฐบาลได้ควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินเหล่านี้ในลักษณะที่ค่อนข้างเข้มงวด และได้ตรากฎหมายลักษณะเฉพาะขึ้นใช้บังคับแก่สถาบันการเงินเหล่านี้ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ แต่เมื่อสภาพการณ์ได้เปลี่ยนไปโดยภาวะเศรษฐกิจและการเงินได้ขยายตัว มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนและธุรกิจมีความต้องการบริการทางการเงินจากสถาบันการเงินในประเทศเพิ่มขึ้น และเมื่อสถาบันการเงินดังกล่าวต้องดำเนินงานภายใต้กฎข้อบังคับของบทกฎหมายที่ยังมิได้มีการ

แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ใหม่ ๆ จึงเป็นเหตุให้สถาบันการเงินเหล่านั้นไม่สามารถให้บริการทางด้านเงินทุนเพื่อสนองความต้องการแก่ประชาชนและธุรกิจได้อย่างเพียงพอ และเป็นเหตุให้มีการจัดตั้งสถาบันการเงินประเภทใหม่ ๆ ขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะประกอบธุรกิจในแนวที่คล้ายคลึงกับธนาคารพาณิชย์ กล่าวคือ จัดหาเงินทุนหรือระดมเงินออมจากประชาชนและให้ผู้อื่นกู้ยืม ซึ่งสถาบันการเงินเหล่านี้อาจเรียกว่า "บริษัทเงินทุน" โดยจำนวนและปริมาณธุรกิจของสถาบันการเงินประเภทนี้ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนอาจเป็นผลทำให้กระทบกระเทือนต่อประโยชน์ของประชาชน ความเป็นระเบียบของระบบการเงิน ตลอดจนนโยบายการเงินของประเทศได้ ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลจึงได้เห็นความจำเป็นที่จะต้องเข้ามามีบทบาทควบคุมดูแลบริษัทเงินทุนในตัวเองเกี่ยวกับในกรณีของสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ ในตลาดเงินและตลาดทุน ฉะนั้น จึงทำให้มองเห็นลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการที่รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการควบคุมกำกับดูแลสถาบันการเงินประเภทนี้ ดังนี้ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทการควบคุมของรัฐบาลต่อบริษัทเงินทุนในด้านให้ความคุ้มครองต่อผลประโยชน์และความปลอดภัยแก่สาธารณชน ความเป็นระเบียบของระบบการเงิน ตลอดจนนโยบายการเงินของประเทศ

2. ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทการควบคุมของรัฐบาลต่อบริษัทเงินทุนในด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันการเงินดังกล่าวกลายเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

3. ปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของข้อกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยบริษัทเงินทุนที่บัญญัติในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพียงไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การที่จะกล่าวว่าวิธีการควบคุมของรัฐบาลเกี่ยวกับบริษัทเงินทุนวิธีการใดจึงจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุดและขอบเขตการควบคุมควรจะเป็นอย่างไรจึงจะรัดกุมที่สุดนั้น เป็นเรื่องยาก ทั้งนี้เพราะวิธีการและขอบเขตการควบคุมดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น สภาพการณ์ของประเทศ ในขณะที่ขณะหนึ่ง สภาพเศรษฐกิจสังคมและนโยบายทางด้านการเงิน ตลอดจนระดับการศึกษาของประชาชนในประเทศอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนหวังว่าการศึกษานี้พอจะเป็นแนวทางให้

ผู้อ่านเกิดความเข้าใจถึงการควบคุมของรัฐบาลเกี่ยวกับบริษัทเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบันว่าควรจะมีลักษณะขอบเขตอย่างไรแค่ไหนจึงจะเหมาะสม สาเหตุที่จะต้องมีการควบคุมในลักษณะเช่นนั้นเนื่องจากอะไร และมีเหตุผลหรือปัจจัยแวดล้อมอะไร เป็นมูลเหตุสำคัญ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ปัญหาและอุปสรรคบางประการซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างบริษัทเงินทุนกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมให้มีความเข้าใจไปในแนวเดียวกัน อันจะเป็นผลดีในการทำให้บริษัทเงินทุนเหล่านั้น เป็นสถาบันการเงินที่ให้บริการค้ำเงินที่ที่สำคัญ ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป นอกจากนี้ ผู้เขียนยังได้ศึกษาถึงลักษณะและวิธีการดำเนินงานตลอดจนบทบาทของบริษัทเงินทุนภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐบาลในต่างประเทศ ทั้งประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและการเงินที่พัฒนาแล้วและประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและการเงินที่อยู่ในระหว่างพัฒนา เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเทศไทยว่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยพอจะสรุปสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะการดำเนินงานและบทบาทของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยและต่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะและขอบเขตการควบคุมบริษัทเงินทุนของรัฐบาลในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งแก่บริษัทเงินทุนและรัฐบาล อันเป็นผลเนื่องมาจากกฎหมายที่ใช้กำกับดูแลบริษัทเงินทุนในประเทศไทยขณะนี้
4. เพื่อศึกษาข้อมูลมาใช้ประกอบการเสนอแนะลักษณะและขอบเขตการควบคุมที่เหมาะสม อันจะทำให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยถึงการควบคุมของรัฐบาลเกี่ยวกับบริษัทเงินทุน หากจะศึกษาเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ลึกซึ้งหรือเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่ทั้งหมดแล้ว จะต้องอาศัยข้อมูลเป็นจำนวนมาก ทั้งจากหน่วยราชการ หน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุม ตลอดจนบริษัทเงินทุนทุกแห่งในประเทศไทย แต่เนื่องจากข้อมูลบางอย่างเป็นความลับซึ่งทางราชการหรือหน่วยควบคุม ตลอดจนบริษัทเงินทุนไม่สามารถจะเปิดเผยให้แก่บุคคลอื่นทราบได้และผู้เขียนก็มีเวลาจำกัด จึงเป็นเหตุสุดวิสัยที่

ผู้เขียนจะสามารถทำการศึกษาจนได้ข้อมูลครบตามที่ต้องการ ฉะนั้นเพื่อความเหมาะสมเท่าที่ความสามารถในการหาข้อมูลจะอำนวยให้ ผู้เขียนจึงได้เลือกศึกษาเฉพาะการควบคุมของรัฐบาล ตามข้อกำหนดว่าด้วยบริษัทเงินทุนอันใดแก่ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ประกาศกระทรวงการคลังลงวันที่ 19 กันยายน 2515 เรื่อง "กำหนดกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5(7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58" ประกาศกระทรวงการคลัง ลงวันที่ 19 กันยายน 2515 เรื่อง "กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5(7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58" และประกาศต่าง ๆ ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 และประกาศของกระทรวงการคลังดังกล่าว โดยอาศัยข้อมูลเท่าที่หน่วยควบคุมและบริษัทเงินทุนมีอยู่ และสามารถจะเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบได้

ในการศึกษาผู้เขียนได้ศึกษาเฉพาะบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว โดยศึกษาทั้งบริษัทเงินทุนที่มีสำนักงานในเขตนครหลวงและเขตต่างจังหวัด ทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนโดยทั่วไปในประเทศไทยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังศึกษาถึงลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยและที่ไม่มีสัญชาติไทย เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นบางประการ

อนึ่ง ข้อมูลที่ใช้ประกอบการศึกษานี้มีทั้งข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2516 อันได้แก่ ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน ข้อมูลก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2516 ได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของบริษัทเงินทุนและการควบคุมของรัฐบาล ตลอดจนข้อมูลหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2516 ซึ่งผู้เขียนพิจารณาเห็นว่าข้อมูลนั้นมีความสำคัญอันใดแก่ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการควบคุมตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ตลอดจนประกาศต่าง ๆ ที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว

วิธีการศึกษาวิจัย

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูลเพื่อประกอบการศึกษานี้ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1.1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)
- 1.2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

1.1. ข้อมูลปฐมภูมิ

เนื่องจากบริษัทเงินทุน เป็นสถาบันการเงินที่ค่อนข้างใหม่สำหรับประเทศไทย ฉะนั้น หนังสือหรือตำราเกี่ยวกับบริษัทเงินทุนในประเทศไทยจึงมีจำนวนน้อยมาก ทำให้ผู้เขียนไม่สามารถจะศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง ด้วยเหตุนี้เองการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จึงต้องอาศัยข้อมูลส่วนใหญ่ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

ก. การสัมภาษณ์ (Interview) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้เขียนได้ใช้วิธีการวิจัยสนามเป็นส่วนหนึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์ซึ่งมีแนวคำถามเป็นเครื่องมือในการดำเนินการสัมภาษณ์ แบบคำถามสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีการศึกษาจากตำรา หนังสือ บทความ บทกฎหมาย และประสบการณ์ของผู้เขียนเอง พร้อมทั้งขอคำแนะนำปรึกษาหรือจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับบริษัทเงินทุนทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานและการควบคุม อาทิ บุคคลในระดับชั้นผู้บริหารงานของบริษัทเงินทุนบางแห่ง เจ้าหน้าที่ของหน่วยควบคุมบางท่าน ตลอดจนอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการร่างแบบสอบถาม และเมื่อร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำไปทดลองสอบถามกับเจ้าหน้าที่และผู้บริหารงานของบริษัทเงินทุนหลายท่าน เพื่อฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ของท่านเหล่านั้น และผู้เขียนได้นำเอาคำวิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้นมาพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ต่อจากนั้นก็ได้นำแบบสอบถามนั้นไปสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของบริษัทเงินทุนที่ผู้เขียนได้คัดเลือกไว้แล้ว

ด้วยข้อมูลในแบบสอบถามมีอยู่ 2 ส่วน คือ

(1) ส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนอันเป็นข้อมูลที่บริษัทเงินทุนถือว่าเป็นความลับ และหากบริษัทคู่แข่งชั้นได้ไปก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนได้ ฉะนั้นเพื่อมิให้เกิดผลเสียหายดังกล่าวแก่บริษัทเงินทุนที่กรุณาให้ความร่วมมือแก่ผู้เขียน โดยยอมเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นให้แก่ผู้เขียนเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้เขียนจึงได้ให้บริษัทเงินทุนดังกล่าวตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ ด้วยวิธีการกรอกแบบสอบถามและส่งกลับมา

ให้ผู้เขียนทางไปรษณีย์โดยไม่ตอกรระบุชื่อบริษัท และจะตอบเป็นอัตราส่วนร้อยละโดยคร่าว ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ เพราะว่าจะอุปสรรคในการเขียนวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เขียนต้องการจะศึกษาถึงลักษณะการดำเนินงานของ บริษัท เงินทุนทั่วไปเป็นส่วนรวม มิใช่ต้องการศึกษาถึงลักษณะการดำเนินงานของ บริษัท เงินทุนแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นการเฉพาะ

(2) ส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็น คือมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของบริษัท เงินทุน ซึ่งผู้เขียนได้ทำการสัมภาษณ์โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ ได้เตรียมตัวพอสมควร เพื่อจะได้เข้าใจคำถามและสามารถตอบได้อย่างรอบคอบและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การศึกษาอย่างยิ่ง และเนื่องด้วยการสัมภาษณ์นี้เป็นการสัมภาษณ์ ความคิดเห็น ซึ่งบางครั้งผู้สัมภาษณ์จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะสัมภาษณ์นั้นพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อขจัดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดจากผู้ที่ไม่ทำการสัมภาษณ์ ฉะนั้นผู้เขียนจึงได้ไปทำการสัมภาษณ์ คำถามในส่วนนี้ด้วยตัวของ ผู้เขียนเอง

อนึ่ง เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาข้อคิดเห็นของบุคคล เป็นวิธีที่สามารถแยกแยะปัญหาเกี่ยวกับแนวความคิด และอารมณ์ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีรายละเอียดที่ลึกซึ้ง เพราะวิธีการสัมภาษณ์สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องความไม่ชัดเจนรัดกุมของการสอบถามได้ดีกว่า วิธีอื่น นอกจากนี้ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็ยังสามารถอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างได้ และเป็นวิธีเดียวที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมได้ ฉะนั้น ผู้เขียนจึงได้เลือกวิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการศึกษาในครั้งนี้

ข. การสังเกตการณ์ (Observation) นอกจากการศึกษาข้อมูลโดยวิธีการ สัมภาษณ์แล้ว การรวบรวมข้อมูลยังได้อาศัยการสังเกตการณ์ของผู้เขียนเข้าช่วยอีกวิธีหนึ่ง เพื่อให้มีความมั่นใจว่าจะได้ข้อมูลที่สมารถใช้เป็นตัวแทนการดำเนินงานของบริษัท เงินทุนและการ ควบคุมของรัฐบาลเกี่ยวกับบริษัท เงินทุนในประเทศไทยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งการสังเกตการณ์นี้ ได้อาศัยประสบการณ์ของผู้เขียนเป็นส่วนใหญ่

1.2. ข้อมูลทุติยภูมิ

การศึกษาวิจัยนี้ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร บทความ และ

วารสารที่เกี่ยวกับการดำเนินงานและการควบคุมบริษัทเงินทุนของหน่วยราชการและเอกชน ตลอดจนศึกษาค้นคว้าจากบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นของไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผลการศึกษานี้เป็นประโยชน์และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ประชากรและวิธีการเลือกตัวอย่าง

2.1. ประชากร (Population) ประชากรในขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง บริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2517 ซึ่งมีอยู่ด้วยกันทั้งสิ้นเป็นจำนวน 63 บริษัท และเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับขอบเขตของการศึกษาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาซึ่งจะศึกษาถึงลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยเป็นส่วนรวม โดยศึกษาลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยและที่ไม่มีสัญชาติไทย ดังนั้นในการสำรวจข้อมูลในครั้งนี้ ผู้เขียนจึงได้แบ่งแยกประชากรออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1. เป็นบริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้นเป็นจำนวน 55 บริษัท และในจำนวนนี้ประกอบด้วย

(ก) บริษัทเงินทุนที่มีเงินทุนทั้งสิ้นเป็นของคนไทย ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้นเป็นจำนวน 47 บริษัท

(ข) บริษัทเงินทุนที่ร่วมทุนระหว่างคนไทยและคนต่างด้าว โดยมีคนไทยถือหุ้นเกินกว่า 50% ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของกิจการ ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้นเป็นจำนวน 8 บริษัท

ประเภทที่ 2. เป็นบริษัทเงินทุนที่มีลักษณะเข้าเกณฑ์การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กล่าวคือ เป็นบริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย โดยมีคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่า 50% ของเงินทุนทั้งหมดของกิจการ ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้นเป็นจำนวน 8 บริษัท

2.2. วิธีการเลือกตัวอย่าง (Sampling Method) ในการเลือกตัวอย่างบริษัทเงินทุนที่ศึกษานี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ คือ

(1) จากเหตุผลที่ต่องการกำจัดความผิดพลาดต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นได้จากความลำเอียงในการเลือกตัวอย่าง และเพื่อให้ได้ข้อมูลตัวอย่างที่จะเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดตามเป้าหมายที่ผู้เขียนได้กำหนดไว้ ผู้เขียนจึงคัดเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ "การสุ่ม

ตัวอย่างแบบมีระบบ " Systematic Sampling " โดยที่ก่อนจะทำการสุ่มตัวอย่างจริง ผู้เขียนได้มีการสำรวจขอเท็จจริงของประชากรที่จะศึกษาไว้ล่วงหน้าแล้วทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการกำหนดขอบเขตของจำนวนประชากรตัวอย่างที่ต้องการ จากเหตุผลดังกล่าวผู้เขียนจึงได้ทำการแบ่งแยกกลุ่มประชากรแต่ละประเภทออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ซึ่งการแบ่งนี้อาศัยหลักเกณฑ์การแบ่งตามขนาดของกิจการ คือพิจารณาจากจำนวนสินทรัพย์รวม (Total assets) ของกิจการที่แสดงในงบดุล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2516 โดยได้แบ่งแยกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1. ได้แก่บริษัทเงินทุนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่า 400 ล้านบาทขึ้นไป
- กลุ่มที่ 2. ได้แก่บริษัทเงินทุนที่มีสินทรัพย์รวมอยู่ระหว่าง 200 - 400 ล้านบาท

บาท

- กลุ่มที่ 3. ได้แก่บริษัทเงินทุนที่มีสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาทลงมา

(2) ในการเลือกตัวอย่างบริษัทเงินทุนจากประชากรแต่ละประเภทนั้น ผู้เขียนใช้วิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) โดยเลือกจากกลุ่มบริษัทเงินทุนในแต่ละประเภทออกมาได้กลุ่มละ 2 บริษัท ซึ่งผลจากการสุ่มตัวอย่างปรากฏว่าได้ตัวอย่างบริษัทเงินทุนที่จะศึกษาค้างนี้ คือ

บริษัทเงินทุนประเภทที่ 1. (ก) (บริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทยและมีเงินทุนทั้งสิ้นเป็นของคนไทย) จำนวน 6 บริษัท ในจำนวนนี้ประกอบด้วยบริษัทเงินทุนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่า 400 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 2 บริษัท มีสินทรัพย์รวมอยู่ระหว่าง 200-400 ล้านบาทจำนวน 2 บริษัท และมีสินทรัพย์ต่ำกว่า 200 ล้านบาทลงมาอีกเป็นจำนวน 2 บริษัท

บริษัทเงินทุนประเภทที่ 1. (ข) (บริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย แต่มีการร่วมทุนระหว่างคนไทยและคนต่างด้าว โดยมีคนไทยถือหุ้นเกินกว่า 50% ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของกิจการ) จำนวน 6 บริษัท ซึ่งในจำนวนนี้ประกอบด้วย บริษัทเงินทุนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่า 400 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 2 บริษัท มีสินทรัพย์รวมระหว่าง 200-400 ล้านบาท จำนวน 2 บริษัท และมีสินทรัพย์ต่ำกว่า 200 ล้านบาทลงมาอีกเป็นจำนวน 2 บริษัท

บริษัทเงินทุนประเภทที่ 2 (บริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่ไม่มี

สัญชาติไทย โดยมีคนต่างชาติดำเนินเกินกว่า 50% ของเงินทุนทั้งหมดของกิจการ) จำนวน 3 บริษัท ซึ่งในจำนวนนี้ประกอบด้วย บริษัทเงินทุนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่า 400 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 1 บริษัท มีสินทรัพย์รวมอยู่ระหว่าง 200-400 ล้านบาท จำนวน 1 บริษัท และที่มีสินทรัพย์ต่ำกว่า 200 ล้านบาทลงมาอีก จำนวน 1 บริษัท

อย่างไรก็ตาม จากผลของการสำรวจจริงปรากฏว่าผู้เขียนได้ข้อมูลตัวอย่างมาเพียง 13 บริษัทเท่านั้น ซึ่งน้อยกว่าเป้าหมาย 2 บริษัท โดยได้ข้อมูลตัวอย่างมาดังนี้ คือ

บริษัทเงินทุนประเภทที่ 1 (ก) (บริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย และมีเงินทุนทั้งสิ้นเป็นของคนไทย) จำนวน 4 บริษัท

บริษัทเงินทุนประเภทที่ 1 (ข) (บริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย แต่เป็นการร่วมทุนกับคนต่างชาต โดยมีคนไทยถือหุ้นเกินกว่า 50% ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของกิจการ) จำนวน 6 บริษัท

และบริษัทเงินทุนประเภทที่ 2 (บริษัทเงินทุนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย) อีกเป็นจำนวน 3 บริษัท

อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เป็นตัวเลขซึ่งผู้เขียนนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้นั้น เป็นข้อมูลของบริษัทเงินทุนเพียง 10 บริษัทเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่เป็นตัวเลขของอีก 3 บริษัทที่ผู้เขียนได้รับมานั้นขาดความสมบูรณ์จนไม่เป็นประโยชน์ในการศึกษาและสรุปวิสัยที่ผู้เขียนจะนำมาวิเคราะห์ได้ กระนั้นก็ดี ผู้เขียนก็คิดว่าข้อมูลตัวอย่างที่สำรวจได้จริงซึ่งมีร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมดนั้นก็คงจะเพียงพอสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย